

Inbox Inbox Inbox Inbox Inbox Inbox

e - mail адреса за
Вашите пораки до Премин:
premin@premin.org

(1)

Terrible beauty is born again
или Абер дојде Донке

Откако излезе Божиќниот Премин, имаше некои чат-пат реакции во врска со темата 'Амфилохиј'. Демек, што бара во весникот! До кога, Јанко, само твоите текстови во Премин ќе ги поттикнуваат луѓето на реакција?

Поминаа неколку месеци, и денес во библиотеката на скопската Апореа, налетувам на познатиот омот со онаа пајажинеста нестварна рака испружена некаде во празно, како да се обидува да дофати некакво небитие. Во истата просторија, на еден голем видео бим, се отвора сајтот на СТРУМИЧКА епархија, Армакедон, и додека во позадина во тактот на последната битка некаде во брдата околу Ерусалим се пронесува мекиот вокал на Горан, на граница меѓу 'сега' и 'овде', како мала лавина од потсвеста ми навираат прашања.

Кој беше неговиот прв бенд? 'Падот на Византија' или 'Телонаука совршена'? Се заборавив, останаа само неповрзани детали, како на пример дека младиот надежен постдипломец во Париз, ученикот на Амфилохиј и Атанасиј, привлечен од чудесните звуци на нивната необична свирка, упаѓа низ прозор на една од нивните први проби во подрум, за да направи обид, врз нескротливото бого-тражителско его да ја накалеми верата, благата вест, што ли... (отец Стефан)

Или после концертот на покривот на зградата на Домот на градежните, за кој можеби и денес кружат прикаски, којзнае? Не е шала да се создава култ.

Или како Горазд во бифето на правен факултет го сретнува Стапот, и за неполни три саати успева да го убеди дека е роден да биде ѕвезда на сè уште неродениот бенд? Името ќе биде име на ѕвезда, мизар... На железничка станица во Битола, на излез од комунизмот. Дедото кој сите ги викаше љукуку...

Сале од Вел Викторија? Нора? Замисли си ја разулавената загрепска публика (и ден денес, верувам верни фанови) како еуфорично извикува ИСТЕКУВА-А-АМ, повикувајќи на бис, со акцентот погрешно ставен на 'У', така што не може да се направи разлика дали си во Струмица, Загреб или Љубљана...

Интересно, никогаш не беа прифатени од (Југотон) Србите, онака како што беше прифатен Патакот, а прашање е дали како последица од придбивките на соцреализмот, брат му убаво знаеше југословенски, и му пишуваше по нарачка слично ко Марина Туцаковиќ. „Како открити тајну света“ и слично... Осредно, прифатливо за мнозинството.

Тоа од времето кога Горазд му тропал на Влатко со гитарата на цамот, во бараката во Тафталице, и му плачел да му ги открива тајните на занаетот, а овој љубоморно го криел појачалото во фиока, и му викал 'бегај бе копиљ, мене никој не ми покажа, сè сам си откритив'... Гаро ловеше риби на Вардар,

кршеше по сто ударалки на ден, секој петок играше Тигарот од Малезија, се снимаше 'Бос в трње', а Леб и Сол беа пердгрупа на КУД Танец секој вторник и четврток во денсинг салата на МКЦ. Го вежбаа 'Тешкото' и 'Што имала к'смет Стамена'...

Ако си Македонче, нема бегање од синдромот.

Како и да е, си реков, ај да го преслушам материјалот. Го земам дискот, одам со маусот на сору то library, и влегувам во една од внатрешните одаи.

Сега имам проблем со зборовите.

Како прво, треба да се повратам од шокот. Кобно или зашеметувачки?

Но имам потреба со некого да го поделам доживувањето, коешто е речиси неопишувачко.

Се прашувам дали е ова ремек дело?

Не смеам да судам, бидејќи не сум музички критичар. И заради тоа мојот суд нема да има тежина.

Но замисли си некој кој во рок од десетина години (!) постепено се предавал себеси на заборавот, бришејќи ги сите тварни информации од мозокот (не навлегуваме во тоа зошто), и замисли си го тој мозок од кој е навистина, со 98 % успешност извадена содржината на минатото.... Кој збор да го кажам?

С р е ќ а.

Го доловувам ли квалитетот на доживувањето? На моменти имав чувство дека ги слушам Joy Division, Cult, Sisters of mercy, во еден пасус се колнам дека го чув Морисон, а некако во позадина цело време ми стои Боуви, Нико, па да не пукнеш, Кокто Твинс, Резидентс, Ник Кеив... А бе просто кеиф ти е да слушаш... Сестре Сципион, Лајбах, Боргезиа: сите тие можат вода да му носат на Мизар. И многу ми е драго што е сè без компромис автентично, мизаровски, иако асоцира и цитира многу нешта, меѓусебно речиси неспојливи... Нема кокетирање или додворување, туку прецизно погодување во целта. Уште сум во шок и уште слушалкиве ми се на уши.

И уште нешто. Интересно е што има некаков набој на љубов кон татковината, најпросто кажано. Или јас ептен си направив проективно поистоветување, па си го чув тоа што ми е во душава, но и тоа да го постигнеш во уметноста, не е шега.

Кажи ми ако се лажам?

Во секој случај, жал ми е што не го чув порано албумов. Си скратив неколку месеци среќа во животот. А тебе, фала ти што изреагира на време.

Верен чииајџел, 30.04.2005

P.S.

И уште нешто. Не ми се веруваше кога слушнав ТРУБА!!! Во еден момент си помислив дека Анастасија, Кисмет па и Архангел на некој чуден начин, се споиле во едно, и дека оттаму доаѓа оваа вистинска кобност во убавината на звукот...Кулминира зрелоста на изразот којшто е производ на блаблабла Врската меѓу Масимо Савиќ и Иги Поп.

Фала Му на Бога што меинстримот никогаш нема да фати чекор со префинетиот и софистициран вкус на малцинството, однегуван во пазувите на едно универзално милје, што не само што не познава граници, туку го креира просторот така што нив да ги нема уште пред стартот... Се прашувам дали во една ваква музика може подеднакво да ужива увото на Славе Димитров, Стинг или Бреговиќ, со истиот интензитет со кој ќе се растрепери срцето на малото стадо, заакано некаде по долгите ходници на она што се вика потрага по идентитет, во услови на затегнување на обрачот исто како да е 1762?

Е Балкане мој.

Inbox Inbox Inbox Inbox Inbox Inbox

(2)

Реплика...

„Вакви коментари се едноставно - прекрасни. Просјито рејќосиј е да се најде ваков бисер на Интернет, а напишан на Македонски јазик. Господиној Кацарски чиијќи ги текстовите на веб страница на Македонската Православна Црква просјито не можеше да се воздржи а да не ја разврзе. Месито каде што е неговој текст објавен нема никакви други содржини освен озборување, ллукање и негашивно коментирање. А што месито се води под категоријата 'религиозна веб страна'. Е ја добро. Да почнеме по ред.

Во стилот на сите текстови објавени на www.roa-info.org (просјито зачудува дека најпосле некој се поиницијал) зајочнува добро познајатата работа на општинциите за непризнаеноста на МПЦ. Не недосјасуваат ни навредливиите зборови ('шуѓави овци') кои се токму во стилот на високо светиите и непрегледно образованиите припадници на шаканаречената „ПОА“. „Со иста мерка“ е малку премногу за еден ваков коментар на овие безвредни текстови, но чисто заради забава ќе корисам слични зборови за да му бидам на исто рамниште на горепопишаниот госн Сиево.

Кога го читав неговој текст најмогу што ме изненади е неговата осуда на „коментариите“ за случувањата во Ерусалимската Патријаршија. Човекој воистино ја нема посејено страницата на МПЦ туку ова го пишува од прекажано.

Имено, на страницата на МПЦ навистина со денови по ред можеме да прочитаме вести за илте случувања. **НО ВЕСТИ**, а не **КОМЕНТАРИ**. И што вести преземени од грчкиите гласила. Јасно назначено е дека текстот е преземен од таму и таму, и дури има и линк, за кој сака да го прочитам и во оригинал. Секако зачудувачка е и намерата на Кацарски да осуди некој за пренесување вести. И оправдувањето за што му е: демек, вие не сите признајте и немајте право да пренесувате вести. Така ли? Сполај ги.

Чишјајќи ги шексјовиите на веб страници на шаканаречената „ПОА“, ви доаѓа во исто време да се смеете (на простиотијата на стилот и јазикот), да се изнервираате (на ујорниите глумави комеди на луѓето што стојат зад таа страна и пишуваат на неа), да повратите од изливениите лаги и да пресметате да користите интернет како резултат на мешавината од сите тие чувства. Овој шексј не е ништо поразличен. Меѓа на шексјот очигледно е Наум (најверојатно следна меѓа ќе биде било кој што ќе се огласи, вклучувајќи ме и мене). Тоѓаи ќе се забораваат сите „достојанственисти“ за кои најверојатно се залага Кацарски. Зрел човекот - нема што. И тој и сите шексјови што стојат на страницата на „ПОА“.

Човекот од незрелост, од Наум, од Ерусалим, од коменијари - ја наедна скока на раскол. Многу си го сакаат тој збор. Етиен е употребуван. 58% од шексјовиите се застапени со тој збор, другото се навреди и сврзници.

Ај, за расколот. Не сум свештено лице, ама никако не ми е јасно со кого е тоа МПЦ во раскол. Со осанатиите Православни Цркви не е во заедничтво и знаете многу добро зошто е тоа така. Во раскол со верниот народ? Тешко, многу тешко. Колку повеќе приискаите, толку повеќе врскаја меѓу Македонскиот народ и Македонската Православна Црква станува јојака. Впрочем тоа не само што гледаат и знаете, туку и ништо не можете да направите за да го пореметите тој однос на работите. Доколку мислите дека тоа не се смета туку само „заедничтво на Црквите“ (под Црква Вие подразбирате збир на свештени лица и згради со фрески), тоѓаи не само што многу грешите, туку и страшно се лажете. Или ако мислите дека МПЦ е во раскол со Бога, не би ви препорачал да одите толку далеку, заради вашите души. Ќе направите голем грех кој ни отворил не го ѝере.

Но вие грех не признавате. Грешен е Наум, Кирил и кој не, само не Јован и оној од Ерусалим што присвоил 15 милиони евра (или барем се обидел да ги присвои). Тоа не е грех, тоа е „Божја работа“ според вас. А ние сме шуѓави овци што пасиме шрева. Ако... само знаете што? Има Бога - ако ти не веруваш... ама има.

- шексјот е објавен на www.svpetaripavle.org -

P. S.
Доста им молчимо.